

ἀρωγὴν τῆς θέλει καὶ ἐπιζητεῖ, τοῦ στήθους· του, τοῦ ἀλ-
γοῦντος ἢ ἀνακουφίσῃ τὴν πληγὴν, παραμυθίαν εἰς τοὺς
πόνους του, εἰς τοὺς σπαραγμούς του ἀνακούφισιν, διὰ τὸ
αἰμάσσον τραῦμά του τὸ βάλασμα τῆς παρουσίας, τῆς ἀγά-
πης τῆς ἐπιζητῶν. Ἡρέμα αἴφνης ἀνοίγει ἐν παράθυρον.
Θὰ ἦναι ὁ γέρον Καπουλέττης ἴσως, τοὺς ὑπηρετάς κρᾶζων
ἐν σπουδῇ, τὸν τολμητιᾶν ἐραστὴν νὰ ἀφοπλίωσι, καὶ δέ-
σμιον τὸν νεᾶρον ἀλλ' ἀδυσώπητον ἐχθρὸν νὰ σύρωσι, πρὸς
ὄνειδος τοῦ οἴκου του, τοῦ οἴκου τοῦ ἐχθροῦ του, εἰς τὰ
φρικτὰ τῆς ὑπογείου φυλακῆς δωμάτια. Τὸν Τόρταρον ὅτι
ἀτενίζει ἐνόμισεν, ὁ νεαρὸς Ῥωμαῖος, ἀλλ' εἶδε τὸν Παρά-
δεισον, καὶ ἀντὶ δαίμονος κακοποιοῦ, προβάλλοντα προσεῖδε
τὸν ἄγγελον τὸν θελκτικόν . . . . . Τοῦ στήθους τῆς
τὴν φλόγα, δι' αὔρας νὰ μετριάσῃ δροσεράς, τὴν μεσονύ-
κτιον στιγμὴν ἐζήτει ἡ Ἰουλιέττα. Τὴν νεαράν τῆς ὑπαρ-
ξιν δεινόν, ἀκόρεστον κατέτρωγε τοῦ ἔρωτος τὸ πάθος. Μὲ
τὸ ὄνομά του εἰς τὰ χεῖλη τῆς, τὴν δρόσον εἰσπνέει τῆς
νυκτός, καὶ ἐκεῖ, ἐν τῇ μονώσει καὶ τῇ σιωπῇ, ἐνώπιον τοῦ
ἀστεροποικίλου στερεώματος, τὸ ὄνομά του λέγει, πλειστά-
κις τὸν Ῥωμαῖον προσκαλεῖ, καὶ μόνη, εἰς ἑαυτὴν ὑπόσχεται

καὶ ὀμνύει, καὶ ἑαυτῆς πλειότερον τὸν φίλον τῆς, τον ἐρα-
στὴν πολὺ καὶ πάντοτε νὰ ἀγαπᾷ. „Ἡ σύζυγος αὐτοῦ ἐπὶ
τῆς γῆς, ἢ τοῦ θανάτου σύζυγος“ ἀναφωνεῖ. „Μακρὰν μου
ἐὰν ἦσαι, τὸν ὄρκον δέχθητι Ῥωμαῖε προσφιλῆς· ἡ ἰδική σου,
ἡ νεκρά, καὶ ὑπὸ τὴν γῆν ἐρῶσα καὶ πιστὴ ὀμνύει ἡ Ἰου-
λιέττα.“ Κραυγὴ ἀκατασχέτου ἔρωτος ἀπὸ τοῦ στήθους
τοῦ Ῥωμαῖου ἐξορμᾷ. Κατάπληκτος ἡ κόρη, ἐπτοημένους
στρέφει ὀφθαλμούς, καὶ ἀερόλιθος ταχύς, ἀκτῖνας διαχύσας
φωτεινάς, τὸν ὄρκον τῆς παρθένου ἐπιμαρτυρῶν, τὴν οὐρα-
νίαν σχίζει ἔκτασιν. Ὑπὸ τὸ φῶς τὸ ἀπλετον, τὸ στιγμιαίως
λάμπαν ὡς ἀκτῖς εὐδαιμονίας ἐν τῇ γῆ, γονυπετῇ τὸν φίλον
τῆς ψυχῆς, καὶ τῆς καρδίας φίλτατον, προσεῖδεν ἡ παρθένος.
Τὸ ὄνομά τῆς ἤκουσε πλανώμενον εἰς τῆς νυκτός τὴν σιωπῇ.
Ἐλάλει ὁ Ῥωμαῖος. Τὸ ὄνομά του ἤκουσεν αὐτὸς ἀπὸ τοῦ
ὑψους τοῦ ἐξώστου ἡρέμα προφερόμενον. Ἐλάλει ἡ Ἰου-
λιέττα. „Ῥωμαῖος“, „Ἰουλιέττα“ ὁμοῦ τὰ φύλλα καὶ ἡ αὔρα
ἐψιδύρισαν. Τῶν ὀνομάτων των ὁ σύνδεσμος τὸν ἀββαβῶνα
ἐπετέλεσεν ἐκεῖ, τὴν φρούδην εὐτυχίαν των διήνοιξε, καὶ τὴν
ἀρχὴν τοῦ τέλους τοῦ δραματικοῦ.

(ἔπεται τὸ τέλος.)

ΤΑ ΤΕΛΕΥΤΑΙΑ ΣΥΜΒΑΝΤΑ ΕΝ ΓΑΛΛΙΑ.

(μετὰ εἰκόνων).

I.

Τῆ 3. Δεκεμβρίου (21. Νοεμβρ.) 1887, περὶ ὥραν 6. ἐσπε-
ρινήν, ἡ γαλλικὴ δημοκρατία ἀπέκτησε νέον πολιτικὸν ἄρ-
χοντα· ἡ ἐν Βερσαλλίαις συνελευσὶς Συνέλευσις ἐξέλεξε
κατὰ τὴν δευτέραν ψηφοφορίαν, ἀφ' οὗ ἡ πρώτη ὑπῆρξεν
ἀνευ ἀποτελέσματος, διὰ ψήφων 616 ἐξ 833 πρόεδρον τῆς
δημοκρατίας τὸν Σαδι-Καρνώ. Ἡ ἐκβασίς αὕτη τῆς ἐν
Γαλλίᾳ σοβαρᾶς κρίσεως ἐπέπλησε χαρᾶς ὅλους τοὺς φίλους
τῆς δημοσίας ἡσυχίας καὶ εἰρήνης, ἀπέδειξε δὲ τρανώς τὴν
ζωτικότητά τοῦ ἐν Γαλλίᾳ δημοκρατικοῦ πολιτεύματος.

Ἀπὸ τῆς 19. Νοεμβρίου, ὅτε ὁ Κλεμανσὼ ἀνέτρεψε τὸ
ὑπουργεῖον Ρουβιέ, μέχρι τῆς 3. Δεκεμβρίου ἡ γαλλικὴ κυ-
βέρνησις περιῆλθεν εἰς τοιοῦτον ἀδιέξοδον χάος, ὥστε δυσ-
κόλως δύναται νὰ εὐρεθῇ ἐν τῇ νεωτέρᾳ τῶν κρατῶν ἱστο-
ρίᾳ παρομοία ἀναρχικὴ κατάστασις. Ὁ ζῆλος, μετ' οὗ ὁ
Γρεβὺ ὑπερήσπισε τὴν θέσιν του, πρέπει ἀμερολήπτως ἐξ-
εταζόμενος νὰ θεωρηθῇ ὡς προελθὼν ἐκ τῆς πεποιδήσεως
αὐτοῦ, ὅτι πᾶσα πρόωρος καὶ ἐσπευσμένη ὑπαταγὴ τοῦ προ-
έδρου εἰς τὴν θέλησιν τῆς Βουλῆς θα ἐχρησίμευεν ὡς ἐπι-
κίνδυνος λαβὴ εἰς μελλούσας ἀνατροπὰς. Ὅπωςδὴποτε ὅμως
ἡ κατὰ τὰς τελευταίας ἡμέρας ἀπὸ μέρους τοῦ Γρεβὺ ἐπι-
δειχθεῖσα ἰσχυρογνώμοσύνη καὶ ἀντίστασις εἰς τὸ γενικὸν
ρέυμα, καὶ τὴν χώραν οὐκ ὀλίγον ἐβλάψε, καὶ αὐτὸν ἀπεστέ-
ρησε πολλῶν συμπαθειῶν εἰς τὰς τάξεις τῆς γαλλικῆς κοι-
νωνίας. Οὕτω δὲ κατήντησεν ἡ ἡμετέρα γενεὰ νὰ ἴδῃ ἄν-
δρα, φέροντα τὸ ὕψιστον ἀξίωμα ἐν τῇ πατρίδι του, νὰ
κατέρχεται αὐτοῦ ἀσήμως, μετ' αἰσχύνης μάλιστα κεκαλυμ-
μένος καὶ ἀκούων ὀπισθὲν του τὰς ὑβρεῖς καὶ τοὺς χλευα-
σμούς τοῦ ὄχλου τῶν τριόδων, ἐν ᾧ αἱ δημοκρατικαὶ αὐτοῦ
ἀρχαὶ καὶ ἡ αὐστηρῶς συνταγματικὴ του πολιτεία ἐπὶ πολλὸν
χρόνον ἐθεωροῦντο ὡς πρότυπα, ἀξία ἀπομιμήσεως. Ἡ δη-
μοκρατία, ἥς αὐτὸς ἦν ὁ μᾶλλον ἐνθουσιώδης ἐπαδὸς καὶ
ὁ μᾶλλον πιστὸς ὑπηρετῆς καθ' ὅλον του τὸν βίον, ἀπε-

δίωξεν αὐτὸν καθ' ὃν τρόπον καὶ κύριος ἐκβάλλει τῆς οἰκίας
του φαῦλον θεράποντα.

Τῆ 24. Νοεμβρίου ἐπῆλθεν ἡ κρίσιμος τροπὴ εἰς τὴν
πορείαν τῆς μακροχρονίου ἀπαξίας. Ἀφ' οὗ ἐναυάγησαν
πᾶσαι αἱ προσπάθειαι τοῦ πρὸς σχηματισμὸν νέου ὑπουργεῖου,
ἠναγκάσθη ὁ Γρεβὺ νὰ συνάψῃ καὶ πάλιν διαπραγματεύσεις
πρὸς τὸν ἀποχωρήσαντα πρωθυπουργὸν Ρουβιέ· τὸν παρε-
κάλεσε ἢ ἀποσύρῃ τὴν παραίτησιν του ὑπουργεῖου καὶ νὰ
τὸν βοηθήσῃ εἰς τὴν παρασκευὴν καὶ διεξαγωγὴν τῆς ἰδίας
του παραίτησεως. Γνωσθεῖσης τῆς ἀποφάσεως ταύτης, ἀμέ-
σως προῆλθον εἰς μέσον κατάλογοι τῶν ὑποψηφίων, αὐξανο-
μένων ἀπὸ ἡμέρας εἰς ἡμέραν καὶ παρεχόντων τόσῃν τροφὴν
εἰς τὰ ἐξημέμενα πνεύματα πρὸς συζητήσεις καὶ ἀντεγκλή-
σεις. Ἐκτὸς τοῦ Φερρὺ καὶ τοῦ Φρεϋσινέ, ὧν ἡ ὑποψηφιό-
της ἐξ ἀρχῆς παρεῖχε τὰς μεγαλειτέρας ἐγγυήσεις, ἀνεφέροντο
τὰ ὀνόματα τοῦ Φλοκέ, τοῦ Βαισσών, τοῦ Σαδι-Καρνώ, τοῦ
Λερουαγιέ, τοῦ στρατηγοῦ Σωσιέ, τοῦ Δελαφόρξ καὶ αὐτοῦ
ἀκόμη τοῦ στρατηγοῦ Βουλαζέ. Ἡ ἀσυμφωνία καὶ ἡ δι-
χόνοια τῶν δημοκρατικῶν παρίστανε τοὺς μοναρχικοὺς ὡς
κυρίους τῆς καταστάσεως, καίτοι δὲ οὗτοι εἶχον κηρύξει ὅτι
ἢ ἀπείχον τῆς ἐκλογῆς, ἐν τούτοις εἶχον ἀρχίσει οἱ δημο-
κρατικοὶ νὰ φοβῶνται μὴ προσέλθωσιν ἐν τέλει καὶ ψηφί-
σωσιν ὑπὲρ τοῦ μισητοῦ Φερρὺ. Ὁ φόβος οὗτος ἐξεδηλώθη
ἐν τοῖς συλλαλητηρίοις τῆς 1. καὶ 2. Δεκεμβρίου, ὅτε ὁ
Ροσεφόρ καὶ ὁ Δερουλέδ καὶ οἱ λοιποὶ ἀδιάλλακτοι ῥιζο-
σπάσται ἠπειλοῦν διὰ στάσεως καὶ αἱματογυσίας. Τὰ λοιπὰ
γεγονότα, τὴν πορείαν τῆς ἐκλογῆς καὶ τὴν τελικὴν αὐτῆς
ἐκβασιν γινώσκουσιν οἱ ἡμέτεροι ἀναγνώσται ἐκ τῶν ἐφη-
μερίδων, ἐναπολείπεται δὲ ἡμῖν νὰ εἰπωμεν ἐντάυθα ὀλίγας
λέξεις περὶ τῶν κατὰ τὴν σπουδαίαν ταύτην πολιτικὴν πρᾶ-
ξιν πρωταγωνιστησάντων προσώπων.

Ἡ ἐκλογὴ τοῦ Σαδι-Καρνώ ἀποδεικνύει ὅτι καὶ οἱ δη-
μοκρατικοὶ συναισθάνονται τὴν ἀξίαν, ἣν ἔχει ἱστορικὸν τι-
ὄνομα. Ὁ νέος πρόεδρος δὲν διεκρίθη μέχρι τοῦδε ἐν τῇ

πολιτική· τὰ ἀξιώματα, ὧν προεξήρχε, καὶ τὰς ὑπηρεσίας, εἰς αἷς ὑπεβλήθη, διεξήγαγεν εὐσυνειδήτως ὡς φρόνιμος καὶ τίμιος ἀνὴρ, ἐπετέλεσε τὸ καθήκον του καὶ πάντοτε ἀπέσχε πύσης βραδυσυργίας.

Εἰς τὴν ἐκλογὴν ἑμὼς αὐτοῦ λίαν συνετέλεσε οὐ μόνον ἡ ἀτομικὴ αὐτοῦ χρηστότης, ἀλλὰ καὶ τὸ ἱστορικὸν ὄνομα, ὕπερ φέρεται, καὶ τὸ ὅποιον ἐνθυμίζει εἰς ὅλους τοὺς δημοκρατικούς τὸν γενναῖον ἐκείνον καὶ ἀξιοθαύμαστον ἄνδρα, ὅστις ἠγούμενος τῶν στρατιῶν τῆς πρώτης δημοκρατίας ἔδραφε τόσας νίκας καὶ κατόπιν ὡς δημοκρατικὸς καὶ φιλόπατρις ἀνὴρ παρέσχε τόσα δείγματα τοῦ ἀνδρικοῦ αὐτοῦ φρονήματος.

Ὁ Σαδι-Καρνώ ἐγενήθη τῇ 11. Αὐγούστου 1837 ἐν Λιμὸς ἐκ πατρὸς, ὅστις ἀνήκε μεταξύ τῶν ἀνδρῶν ἐκείνων, οἵτινες ἠρνήθησαν νὰ ὀρκισθῶσι πίστιν καὶ ὑποταγὴν εἰς τὸν Λουδοβίκον.

Φίλιππον. Ὁ πατὴρ τοῦ Σαδι-Καρνώ ἀπὸ τοῦ 1850 μέχρι τοῦ 1860 μέλος ἐνεργὸν τῆς ἀντιπολιτείας, ἐγένετο εἰς τῶν πρώτων ἰσοβίων γεροισιαστῶν, οἵτινες ἐδημιουργήθησαν διὰ τοῦ νέου δημοκρατικοῦ πολιτεύματος. Τὸ γῆρας καὶ τὸ ἀνεπιληπτόν αὐτοῦ παρελθὸν τῷ ἐξήσφαλίσαν τὴν ἀγάπην καὶ τὴν ὑπόληψιν ὀλοκλήρῳ τοῦ γαλλικοῦ ἔθνους, καὶ ἐὰν ἀκόμη, ὡς σύνοικος τοῦ υἱοῦ τοῦ ἐν τοῖς μεγάροις τῶν Ἠλυσίων ἐξασκήσῃ ἐπ' αὐτὸν ἐπιρροὴν τινα, αὕτη βεβαίως θὰ ἦνε εὐεργετικὴ διὰ τὸ ἔθνος. Καὶ αὐτὸς ὁ Σαδι-Καρνώ ἦτο μέχρι τοῦδε μέλος τῆς Γερουσίας. Τὸ στάδιον αὐτοῦ ἤρχισεν ἀπὸ τοῦ 1870, ὅτε τῇ ἐκτολῇ τοῦ Γαμβέττα εἶχε διοργανώσει τὴν ἐθνικὴν ἄμυναν ἐν Νορμανδία. Κατόπιν διωρίσθη ὑπουργὸς ἐπὶ τῶν

δημοσίων ἔργων ὑπὸ τὸν Φρεϋσινέ. Τὸ ὑπουργεῖον Γαμβέττα εἶχε σχηματισθῆ ἄνευ αὐτοῦ, ἀλλὰ κατόπιν πάλιν συμπεριελήφθη ὑπὸ τοῦ Βρισσὼν ὡς ὑπουργὸς ἐπὶ τῶν οικονομικῶν καὶ τελευταῖον ὑπὸ τοῦ Φρεϋσινέ, οὕτως ὥστε δύναται τις νὰ εἰπῇ, ὅτι ἀπέκτησεν ἀρκούσας γνώσεις περὶ τῶν σπουδαιότερων κλάδων τῆς πολιτικῆς διοικήσεως.

Ὁ Σαδι-Καρνώ συνεζεύχθη πρὸ εικοσαετίας τὴν θυγατέρα τοῦ γνωστοῦ πλουτολόγου Δουπὼν-Ουάϊτ, εἶνε πατὴρ τεσσάρων τέκνων, τριῶν υἱῶν καὶ μιᾶς θυγατρὸς, συζύγου τοῦ γενικοῦ διοικητοῦ τοῦ Διζὼν Κουνισέ, ὅστις μετὰ τὸν γάμον του μετωνομάσθη Κουνισέ-Καρνώ. Ὁ γαμβρὸς οὗτος βεβαίως δὲν θὰ ἦνε ὅμοιος πρὸς τὸν τοῦ Γρεβύ καὶ ἐλπίζεται πλεόν νὰ λησμονηθῇ τὸ παγκόσμιον ἀποκτήσαν φήμην τραγοῦδι ἐκεῖνο τῶν παρισιανῶν ἀγυιοπαίδων:

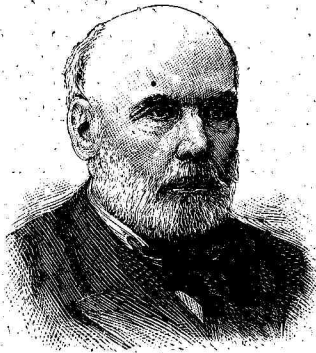
Ab, quel malheur d'avoir un gendre!

Καὶ ὁ ἀδελφὸς τοῦ νέου προέδρου, ὁ μηχανικὸς Ἀδέλφος Καρνὼ, ζῶν μακρὰν πάσης πολιτικῆς ἐνεργείας, οὐδεμίαν θὰ δώσῃ ποτὲ ἀφορμὴν εἰς παράπονα ἐκ μέρους τῶν ῥίζοσπαστῶν, οἵτινες δὲν παύονται ἐπιτιθέμενοι κατὰ τοῦ Φερρὺ ἐν τῷ προσώπῳ τοῦ ἀδελφοῦ του.

Ἐν προεχεῖ ἄρθρῳ ἐπιφυλασσόμεθα νὰ γράψωμεν ὀλίγα τιτὰ καὶ περὶ τῶν

ἄλλων κυρίων προσώπων, ὧν αἱ ἐνέργειαι ἐπέδρασαν ἐπὶ τῆς πορείας τῆς πολιτικῆς ταύτης κρίσεως ἐν Γαλλία καὶ ὧν τὰ ὀνόματα ὡς ἐκ τούτου ἀπέκτησαν σχετικὴν τινα σπουδαιότητα καὶ ἔγιναν ἀντικείμενον παγκοσμίου περιεργείας.

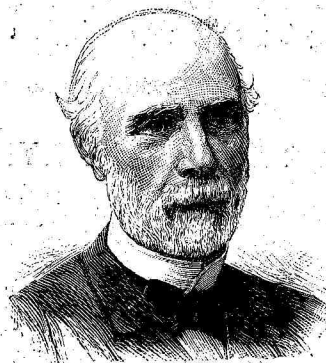
(ἔπειτα συνέχεια.)

ΓΡΕΒΥ.

ΦΕΡΡΥ.

ΦΡΕΥΣΙΝΕ.

Σ Α Π Φ Ω.

(ΜΥΘΙΣΤΟΡΙΑ ΕΚ ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΑΡΧΑΙΟΤΗΤΟΣ.)

I.

Κατὰ τινὰ τῶν τελευταίων θερινῶν ἡμερῶν τοῦ ἔτους 595 π. Χ. οἱ πλείστοι τῶν κατοίκων τῆς ἐν Λέσβῳ Μιτυλήνης ἔμμενον ὀλίγας ἤδη μετὰ τὴν ἀνατολὴν τοῦ ἡλίου ὥρας κεκλεισμένοι ἐν ταῖς ὀροσεραῖς κατοικίαις των, ὅσοι δὲ ἦσαν ἠναγκασμένοι, ἐνεκὰ τῶν συνήθων τῆς ἡμέρας ἀσχολιῶν, νὰ διατρέχουσι τὰς ὁδοὺς, συχνάκις παρέμερίζον ὑπὸ τὰς στενάς τῶν μεμονωμένων οἰκημάτων σκιάς, ὅπου ἀνεπαύοντο ἐπὶ μικρὸν νωθροὶ καὶ ἀπηυδημένοι. Οἱ προσορμίσαντες τὰ πλοῖα των νῆματα ἐβαρύνοντο ν' ἀποβῶσιν εἰς τὴν ξηρὰν καὶ ἔμμενον ἐν ἀπόδις κοιτούμενοι ὑπὸ τὰ ἐδώλια, ὅπως ἀποφύγωσι τὰς καυματῆρας τοῦ ἡλίου ἀκτίνας, ἐνῶ οἱ ἀγχοφόροι καὶ οἱ ἄλλοι ἐν τῷ λιμένι ἐργάται ἦσαν παραδεδομένοι εἰς ἀναπαυτικὴν νάρκην εἴτε ὑπὸ τὴν σκιὰν νεωκλιθέντων πλοιαρίων, εἴτε ὑπὸ τὰς καστανέας τῆς καταφύτου προκυμίας. Ὁ καταθλιπτικὸς καύσων ἐπέχουσε πανταχοῦ εἰς τὰ περίε

γενικὴν ἀποχαύνωσιν καὶ βαθεῖαν σιγὴν. Ἀνὰ τὴν ἀπωτέρω ὑπαίθρου χωρὰν ἐφαίνετο ἡ ἀτμόσφαιρα ὡσεὶ ἀσπαίρουσα ἐν κυματισμοῖς πυρὸς.

Ἀλλὰ καὶ ἐν αὐταῖς ταῖς οἰκίαις, εἰς αἷς δὲν ἠδύνατο νὰ εἰσχωρήσῃ τὸ βλέμμα τῶν διαβατῶν, τὴν αὐτὴν ἦσκει ἐπενέργειαν ἡ ἔκτακτος τῆς ἡμέρας θερμότης. Ἐξαιρουμένων τῶν θεραπειῶν καὶ τῶν δούλων, εἰς οὓς ἦν ἀνατεθειμένη ἡ διευθέτησις τῶν τοῦ οἴκου ἐν γένει καὶ οἵτινες περιεφέροντο ἐν τοῖς μαγειρείοις, δὲν ἔβλεπε τις ἄλλην τιὰ κίνησιν ἢ ἐργασίαν. Ὅλοι ἐκάθηντο ἢ ἐκοίτοντο εἰς τεχνητῶς σκιασθέντα δωμάτια καὶ ἀνεπαύοντο, ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον ὄλωσ ἀεργοί, ἐν μέρει δὲ ἀσχολούμενοι εἰς ἀσήμαντα ἐργόχειρα. Αἱ σημαντικώτεροι δέσποιναι καὶ παρθέναι ἦσαν ἐξηπλωμένοι μετὰ τὰς ἐλαφρὰς ἐκεῖνας ἐκ τῆς νήσου Κῶ ἐσθῆτάς των ἐπὶ ἀνακλινητρῶν, καὶ παρ' αὐτὰ ἐκάθηντο κατὰ γῆς δοῦλαι, αἵτινες διὰ ταινωῶν πτερῶν διαρριπίζουσαι ἐδρόσιζον τὸν ἀέρα.